

KARTA PRZEDMIOTU – I ROK

Rok akademicki 2022/2023

Kod przedmiotu	0915.7.FIZJ4.B17.KK	
Nazwa przedmiotu w języku	polskim	Komunikacja kliniczna Clinical communication
	angielskim	

1. USYTUOWANIE PRZEDMIOTU W SYSTEMIE STUDIÓW

1.1. Kierunek studiów	Fizjoterapia
1.2. Forma studiów	Stacjonarne/niestacjonarne
1.3. Poziom studiów	Jednolite magisterskie
1.4. Profil studiów*	praktyczny
1.5. Osoba przygotowująca kartę przedmiotu	dr n. o zdr. Mirosława Tekiel
1.6. Kontakt	mirosława.tekiel@ujk.edu.pl

2. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU

2.1. Język wykładowy	polski
2.2. Wymagania wstępne*	brak

3. SZCZEGÓŁOWA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU

3.1. Forma zajęć	ćwiczenia kształtujące umiejętności praktyczne(CP)	
3.2. Miejsce realizacji zajęć	zajęcia tradycyjne w pomieszczeniu dydaktycznym UJK	
3.3. Forma zaliczenia zajęć	zaliczenie z oceną	
3.4. Metody dydaktyczne	Prezentacje multimedialne (PM) Dyskusja wielokrotna (grupowa) (DG) Uczenie aktywizujące-analiza przypadków (AP) Symulacje zachowań (SZ) Objaśnienie (OB)	
3.5. Wykaz literatury	podstawowa	1. Silverman J., Kurtz S., Draper J. (2018). Umiejętności komunikowania się z pacjentem. Kraków: Wydawnictwo Medycyna Praktyczna. 2. Barański J., Waszyński E., Steciwko A. (2017). Komunikowanie się lekarza z pacjentem. Wrocław: Wydawnictwo Astrum. 3. Barański J., Steciwko A. (2012). Porozumiewanie się lekarza z pacjentem i jego rodziną. Wybrane zagadnienia. Wrocław: Wydawnictwo Urban & Partner. 4. Makara-Studzińska M. Komunikacja z pacjentem, Lublin, 2012. 5. Marcinowicz, L., Chlabicz, S. (2014). Jak skutecznie rozmawiać z pacjentem i jego rodziną? Praktyka lekarza rodzinnego. Warszawa: Wydawnictwo Lekarskie PZWL. 6. Marcinowicz, L., Ślusarska B. (red.) (2017). Opieka nad podopiecznym w praktyce pielęgniarstwa rodzinnego. Opisy indywidualnych przypadków. Wrocław: Wydawnictwo Continuo.
	uzupełniająca	1. Adler R. B., Relacje interpersonalne. Proces porozumiewania się, Dom Wydawniczy REBIS, Poznań 2011. 2. Król-Fijewska, M. (2005). Stanowczo, łagodnie, bez lęku. Warszawa: Wydawnictwo W.A.B. 3. McKay, M., Davis, M. i Fanning, P. (2001). Sztuka skutecznego porozumiewania się. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. 4. Nęcki, Z. (2000). Komunikacja interpersonalna. Kraków: Antykwa. 5. Gordon, T i Burch, N. (2001). Jak dobrze żyć z ludźmi. Warszawa: Wydawnictwo PAX. 6. Morreale S.P., Spiltzberg B.H., Barge J.K. (2008) Komunikacja między ludźmi, PWN 7. Cialdini R. Wywieranie wpływu na ludzi. Teoria i praktyka. GWP Gdańsk 2000

4. CELE, TREŚCI I EFEKTY UCZENIA SIĘ

4.1. Cele przedmiotu (z uwzględnieniem formy zajęć)

Ćwiczenia kształtujące umiejętności praktyczne:

- C1.** Uzupełnienie zajęć z psychologii o szczegółowe techniki dotyczące komunikacji klinicznej z pacjentem oraz osobami bliskimi pacjenta, uwzględniające specyfikę kontekstu pracy fizjoterapeuty;
C2. Rozwinięcie umiejętności wglądu i poznanie swoich mocnych i słabych stron w obszarze komunikacji klinicznej;
C3. Zdobywanie i ćwiczenie konkretnych umiejętności w obszarze komunikacji klinicznej z wykorzystaniem różnych technik.

4.2. Treści programowe (z uwzględnieniem formy zajęć)

Ćwiczenia kształtujące umiejętności praktyczne :

- I. Komunikowanie się z pacjentem
 - II. Komunikowanie się z rodziną
 - III. Komunikowanie się w zespole
 - IV. Komunikowanie się interdyscyplinarne
 - V. Komunikowanie się interprofesjonalne
-
1. Strukturalizacja wywiadu klinicznego z punktu widzenia techniki zadawania pytań i słuchania.
 2. Komunikacja niewerbalna jako narzędzie diagnostyczne i terapeutyczne.
 3. Jak zrozumieć zasady poznawczego interpretowania rzeczywistości przez pacjenta.
 4. Jak zmotywować pacjenta do zmian stylu życia – elementy dialogu motywacyjnego – wykorzystanie przenośni w komunikacji z pacjentem.
 5. Znaczenie umiejętności obserwacji pacjenta – błędy, ryzyko i korzyści wynikające z profilowania behawioralnego pacjenta.
 6. Humor w komunikacji klinicznej jako narzędzie budowania zmiany zachowania pacjenta.
 7. Manipulacja jako narzędzie kreowania zachowań prozdrowotnych w procesie motywowania do zmian stylu życia.
 8. Rola pierwszego wrażenia w komunikacji – świadomość procesów nieświadomych w komunikacji z pacjentem.
 9. Jak uczyć pacjenta sposobów radzenia sobie ze stresem.
 10. Pułapki alienacji zawodowej – komunikacja horyzontalna i pozioma.
 11. Komunikacja z pacjentem w „e-świecie”.
 12. Zasady przekazywania informacji osobom upoważnionym.
 13. Specyficzne sytuacje komunikacyjne:
 - a. Agresywny pacjent.
 - b. Postępowanie w sytuacji eskalującego konfliktu.
 - c. Rozmowa z pacjentem nieśmiałym.
 - d. „Nadopiekuńcza” matka
 - e. Pacjent „przyklejony” do smartfona
 - f. Pacjent, który nie chce wyjść z gabinetu.

4.3. Przedmiotowe efekty uczenia się

Efekt	Student, który zaliczył przedmiot	Symbole kierunkowych efektów uczenia się
w zakresie WIEDZY zna i rozumie:		
W01	modele komunikowania się w opiece zdrowotnej, podstawowe umiejętności komunikowania się z pacjentem oraz członkami interdyscyplinarnego zespołu terapeutycznego;	FIZJ_B.W3.
W02	zasady motywowania pacjentów do prozdrowotnych zachowań i informowania o niepomyślnym rokowaniu, znaczenie komunikacji werbalnej i niewerbalnej w procesie komunikowania się z pacjentami oraz pojęcie zaufania w interakcji z pacjentem;	FIZJ_B.W4.
w zakresie UMIEJĘTNOŚCI potrafi:		
U01	komunikować się ze współpracownikami w ramach zespołu, udzielając im informacji zwrotnej i wsparcia.	FIZJ_B.U12.
w zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH jest gotów do:		
K01	nawiązania i utrzymania pełnego szacunku kontaktu z pacjentem, a także okazywania zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych;	FIZJ_K1.

4.4. Sposoby weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się																						
Efekty przedmiotowe (symbol)	Sposób weryfikacji (+/-)																					
	Egzamin ustny/pisemny*			Kolokwium*			Projekt*			Aktywność na zajęciach [±]			Praca własna [±]			Praca w grupie*			Inne (jakie?)*			
	Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć			
	W	C	...	W	C	...	W	C	P	...	W	C	...	W	C	...	W	C	P	...	W	C
W01								x										x				
W02								x										x				
U01								x										x				
K01								x										x				

*niepotrzebne usunąć

4.5. Kryteria oceny stopnia osiągnięcia efektów uczenia się		
Forma zajęć	Ocena	Kryterium oceny
ćwiczenia (CP)*	3	wynik z projektu i zadania praktycznego na poziomie 61%-68%
	3,5	wynik z projektu i zadania praktycznego na poziomie 69%-76%
	4	wynik z projektu i zadania praktycznego na poziomie 77%-84%
	4,5	wynik z projektu i zadania praktycznego na poziomie 85%-92%
	5	wynik z projektu i zadania praktycznego na poziomie 93%-100%

5. BILANS PUNKTÓW ECTS – NAKŁAD PRACY STUDENTA

Kategoria	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
LICZBA GODZIN REALIZOWANYCH PRZY BEZPOŚREDNIM UDZIALE NAUCZYCIELA /GODZINY KONTAKTOWE/	20	20
Udział w ćwiczeniach	20	20
SAMODZIELNA PRACA STUDENTA /GODZINY NIEKONTAKTOWE/	5	5
Przygotowanie do ćwiczeń	2	2
Przygotowanie do projektu i zadania praktycznego	3	3
ŁĄCZNA LICZBA GODZIN	25	25
PUNKTY ECTS za przedmiot	1	1

*niepotrzebne usunąć

Przyjmuję do realizacji (data i czytelne podpisy osób prowadzących przedmiot w danym roku akademickim)

.....